

Порески третман промета услуга саветовања у вези са наплатом потраживања које се пружају страном лицу

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0977/2009-04 од 3.7.2009. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04—исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Према одредбама члана 12. ст. 1. и 2. Закона, место промета услуга је место у којем пружалац услуга обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице.

Изузетно од става 1. и 2. овог члана, местом промета услуга сматра се место у којем прималац услуге обавља делатност или има пословну јединицу за коју се пружа услуга, ~~односно место у којем прималац услуге има седиште или пребивалиште~~, ако се ради о услугама: саветника, инжењера, адвоката, ревизора и сличних услуга (став 3. тачка 4) подтачка (7) Закона).

У складу са наведеним законским одредбама, ако обвезник ПДВ пружа услуге саветовања у вези са наплатом потраживања страном лицу, тј. лицу које на територији Републике Србије нема седиште или пословну јединицу, односно пребивалиште, местом промета ових услуга сматра се иностранство, па се у том случају на накнаду за извршени промет не обрачунава и не плаћа ПДВ, при чему обвезник ПДВ има право на одбитак претходног пореза по том основу у складу са Законом.

При томе, Министарство финансија напомиње да чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореских обавеза у сваком конкретном случају утврђује и цени надлежни порески орган, у складу са прописима којима се уређује порески поступак и пореска администрација.